

att de till pension från Civilstatens Pensionsinrättning berättigade embets- och tjänstemän, hvilka hädanefter anmäla sig till erhållande af pension från Allmänna Indragningsstaten, icke skola af Statsverket utbekomma större del af den dem tillkommande pension, än det belopp, hvarmed densamma öfverskjuter den pension, som för den pensionsökande embets- eller tjänstemannen finnes i reglementet för Civilstatens Pensionsinrättning bestämd och hvilken han skall ega att uti nämnde inrättning lyfta.

Om remiss af denna min motion till Stats-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1868.

V. Flectwood.

N:o 69.

Af Herr Adlersparre, om sådan ändring af 2 Kap. 2 § Strafflagen, att dödsstraffet ej må offentligen verkställas.

Under förra riksdagen förekom motion om dödsstraffets afskaffande. Denna motion afslogs då, men frågan är åter under denna riksdag upptagen. Efter den sakrika behandling denna fråga under sednaste plenum rönt, är väl troligt, att detta straff blir hos oss ännu kvarstående. Sammaledes torde dödsstraffet hos de flesta nationer ännu bibehållas. Att denna bestraffnings tillämpning blifver allt mera inskränkt, är väl troligt, men dess borttagande torde dröja, ehuru detta framsteg på civilisationens bana torde anses som en af dess bättre segrar. Svårigheten blir, att finna rätta tidpunkten derföre. Under afvaktan derpå, kunde väl ett mindre steg till detta mål få föregå. Man antager, att offentliga verkställigheten af dylika straffdomar gifva ett godt, afskräckande exempel mot brott. Detta antagande tror jag vara origtigt och skeft. Dess mindre brott och bestraffningar blifva ett samtalsämne, ett åskådningsföremål, dess bättre. På den bildade måste dylika straffdomar inverka vidrigt, på den obildade upprörande.

Menniskan söker ofta efter sensationer; men äro dessa nyttiga? Jag tror det icke. Är så förhållandet med äldre, huru skall det då vara för yngre personer, för barn, som ofta medfölja sina målsmän till dylika exsekutioner.

Under återopande af hvad jag nu anfört, får jag ödmjukast föreslå, att Riksdagen måtte för sin del besluta, om sådan ändring i 2 Kap. 2 § Strafflagen, att dödsstraff ej vidare må offentligén verkställas.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 27 Januari 1868.

R. Adlersparre.

N:o 70.

Af Friherre Bildt, om anställande af undersökning rörande en jernvägslinie, utgående från Thureberg vid Stockholm—Upsala-banan öfver Almarestük och Sevalla samt vidare öfver Smedjebacken emot Insjön i Dalarne.

Jag hade icke föreställt mig att vid denna riksdag fråga skulle väckas om andra jernvägsanläggningar än den nordvestra stambanan. Men då flera förslag blifvit framställda, dels om anläggande af en jernväg på ena sidan åt Dannemora och Gefle, på den andra åt Sala, dels om en jernväg genom Upland och Westmanland till Dalarne, och dels slutligen om en utredning angående den så kallade Falu—Frövibanans företräden eller egenskaper, anser jag mig icke böra undanhålla Stats-Utskottets och Riksdagens kännedom, det utlåtande, som afgifvits vid den förberedande handläggningen hos Stockholms stadsfullmäktige af frågan om den för Stockholm och dess naturliga handelsområde fördelaktigaste riktning för ifrågavarande jernväg.

Med ett lugn, en tålmodighet, som förtjenar Representationens erkännande har hufvudstaden hittills låtit sin handel genom tid efter annan skedda jernvägsanläggningar kringskäras och sin rörelse, genom ett fortsatt förminskande af dess naturliga handelsområde, aftyna. Bergslagerna, jernverkrörelsens hembygd, som företrädesvis borde hugnats af jernvägar, enär dessa äro vilkoret för en tidsenlig